

Sygn. akt I C 4460/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

15 marca 2022 roku

Sąd Rejonowy dla W. M.w W., Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Łukasz Baranowski

po rozpoznaniu 15 marca 2022 roku w W.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **H. O., M. W.**

przeciwko **Skarbowi Państwa – Prezydentowi miasta stołecznego W.**

o ustalenie opłaty z tytułu użytkowania wieczystego

1. umarza postępowanie w zakresie aktualizacji stawki procentowej opłaty związanej z użytkowaniem wieczystym nieruchomości położonej przy ul. (...) w W., stanowiącej działkę ewidencyjną numer (...) z obrębu 1-11-14, związanej z lokalem niemieszkalnym – miejscem postojowym, obciążającej H. O. i M. W.;
2. ustala opłatę roczną za użytkowanie wieczyste nieruchomości opisanej w punkcie 1. wyroku od 1 stycznia 2018 roku i przez lata następne na kwotę 167,21 zł (sto sześćdziesiąt siedem złotych i dwadzieścia jeden groszy);
3. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
4. znosi wzajemnie między stronami koszty procesu w zakresie żądania dotyczącego aktualizacji stawki procentowej opłaty związanej z użytkowaniem wieczystym nieruchomości;
5. odstępuje od obciążania powódek pozostałymi kosztami procesu;
6. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. od pozwanego Skarbu Państwa – Prezydenta miasta stołecznego W. kwotę 2.023,32 zł (dwa tysiące dwadzieścia trzy złote i trzydzieści dwa grosze) tytułem nieuiszczonej części wydatków związanej z kosztami opinii biegłego.

Sygn. akt I C 4460/19

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku doręczyć powódce H. O. z pouczeniem o apelacji oraz pełnomocnikowi pozwanego (bez pouczenia).

W., 15 marca 2022 roku

Sygn. akt I C 4460/19

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego dla W. M.w W.

z 15 marca 2022 roku

H. O. i T. O. (dalej jako „powodowie”) 4 grudnia 2017 r. złożyli wniosek do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w W. o ustalenie, że aktualizacja opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste gruntu ułamkowej (...) z 1/10 części położonej

w W. przy ul. (...) – miejsce postojowe w garażu, stanowiącego działkę ewidencyjną nr (...) (z obrębu (...).1-11-14 o pow. 1036 m²) jest nieuzasadniona w wysokości zaproponowanej w wypowiedzeniu przez Skarb Państwa – Prezydenta (...) W. (dalej jako „pozwany”), ewentualnie jest uzasadniona w niższej wysokości.

(wniosek o ustalenie- k. 24-25, k. 58-59, k. 71-72)

W piśmie z 5 stycznia 2018 r. skierowanym do SKO w W., pozwany zwrócił się o oddalenie wniosku złożonego przez powodów.

(pismo pozwanego z 05.01.2018 r.- k. 23)

Orzeczeniem z 20 marca 2019 r. zapadłym w sprawie (...) /133/Pc/18 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w W. na podstawie art. 79 ust. 3 i 4 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami uznało, że ustalenie nowej opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego dokonane przez pozwanego było bezskuteczne i ustaliło, że od 1 stycznia 2018 r. użytkownik wieczysty zobowiązany jest wносить opłatę roczną z tytułu użytkowania wieczystego w wysokości takiej jak w 2017 r.

(orzeczenie SKO w W. wraz z uzasadnieniem- k. 7-8)

Pismem z 11 kwietnia 2019 r. (data wpływu do SKO) pozwany złożył sprzeciw od powyższego orzeczenia Samorządowego Kolegium Odwoławczego w W..

(sprzeciw k. 2-2v, k. 4-4v)

Zgodnie z art. 80 ust. 1 w zw. z art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (dalej także jako „u.g.n.”) wniosek o ustalenie, że aktualizacja opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste jest uzasadniona w innej wysokości zastąpił w niniejszej sprawie pozew.

W piśmie przygotowawczym z 21 lutego 2020 r. powódka H. O. wskazała, iż wysokość opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego przed wypowiedzeniem wynosiła 88,89 zł, a różnica pomiędzy opłatą dotychczasową a nową wynosi 497,67 zł.

(pismo powódki z 21.02.20 r.- k. 57)

Postanowieniem z 7 kwietnia 2020 r. Sąd Rejonowy podjął postępowanie, zawieszono ze względu na śmierć powoda T. O., z udziałem jego następcy prawnego M. W..

(postanowienie z 07.04.20 r.- k. 73; postanowienie z 08.03.21 r.- k. 82; akt poświadczenia dziedziczenia- k. 81-81v; kserokopia odpisu skróconego aktu zgonu- k. 63)

W udzielonej odpowiedzi na pozew pozwany Skarb Państwa – Prezydent miasta stołecznego W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów z tytułu zastępstwa procesowego wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie. Pozwany oświadczył, że zmiana stawki procentowej oraz aktualizacja wysokości opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego nastąpiła prawidłowo, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. Pozwany zaznaczył także, iż nie zgadza się z poglądem wyrażonym przez SKO w orzeczeniu o sygn. akt KOX/133/Pc/18, że nie jest możliwe jednoczesne dokonanie wypowiedzenia opłaty i stawki procentowej.

(odpowiedź na pozew- k. 90-91)

Sąd Rejonowy ustalił co następuje:

Nieruchomość gruntowa położona w W. przy ul. (...) stanowiąca działkę ewidencyjną nr (...) z obrębem (...).1-11-14 o powierzchni 1.036 m², stanowiła własność pozwanego Skarbu Państwa (KW nr (...)). H. O. i T. O. przysługiwało prawo użytkownika wieczystego wskazanej nieruchomości w udziale wynoszącym (...) z 1/10 części nieruchomości gruntowej, przynależnej do nieruchomości stanowiącej miejsce postojowe w garażu.

(okoliczność bezsporna)

Pismem z 8 listopada 2017 r. pozwany wypowiedział H. O.

i T. O.: dotychczasową stawkę procentową opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego ułamkowej (...) z 1/10 części nieruchomości gruntowej przynależnej do odrębnej nieruchomości położonej przy ul. (...) w W. - miejsca postojowego w garażu, w wysokości 1% wartości przedmiotowego gruntu, wobec trwałej zmiany sposobu korzystania z nieruchomości, a także dotychczasową wysokość opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego wymienionej nieruchomości, z uwagi na zmianę wartości gruntu. Pozwany jednocześnie ustalił ze skutkiem na 1 stycznia 2018 r. wysokość stawki procentowej opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego w/w nieruchomości gruntowej na 3% oraz nową wysokość opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego przedmiotowej nieruchomości na kwotę 586,56 zł. Zgodnie z przepisem art. 77 ust. 2a u.g.n. opłata ta miała być uiszczana przez użytkowników wieczystych w następującej wysokości: 533,36 zł w 2018 r., 559,96 zł w 2019 r. i 586,56 w 2020 r. i latach kolejnych.

Zmiana stawki procentowej opłaty rocznej wynikać miała z ustanowienia odrębnej własności lokalu garażowego, co decyduje o tym, iż lokal ten nie realizuje szerokokorozumianych celów mieszkaniowych i jest lokalem użytkowym o innym przeznaczeniu. Natomiast podstawę ustalenia nowej wysokości opłaty rocznej stanowiła wycena rynkowej wartości nieruchomości sporządzona w 2017 r. przez rzeczoznawcę majątkowego.

(**dowody** : wypowiedzenie wraz z potwierdzeniem doręczenia k. 26-27v; operat szacunkowy sporządzony na zlecenie pozwanego- k. 28-50)

Do dnia 31 grudnia 2017 r. wysokość opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego przedmiotowej nieruchomości wynosiła 88,89 zł przy stawce procentowej opłaty rocznej w wysokości 1% .

(okoliczności bezsporne, ponadto **dowód** : wypowiedzenie wysokości opłaty k. 26-26v)

Na dzień 31 grudnia 2017 r. wartość rynkowa nieruchomości przy ul. (...)

w W., składająca się z działki ewidencyjnej nr (...), obręb 1-11-14, wynosiła 1.227.500 zł, tj. 1.185 zł / 1 m².

(**dowód** : opinia biegłego sądowego z zakresu (...) - k. 103-127)

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie powołanych wyżej dokumentów, które nie były kwestionowane przez strony procesu, a ich wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu. Podstawą ustalenia wartości przedmiotowej nieruchomości na dzień 31 grudnia 2017 r. była pisemna opinia biegłego sądowego M. J., sporządzona w ramach niniejszego postępowania i niekwestionowana przez strony postępowania (k. 103-127) Stan faktyczny został ustalony także na podstawie twierdzeń przyznanych wprost i niezaprzeczonych przez strony, na podstawie art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c.

Sąd nie potraktował jako dowodu z opinii biegłego w rozumieniu art. 278 k.p.c. operatu szacunkowego sporządzonego przez rzeczoznawcę majątkowego A. P., przedstawionego przez stronę powodową oraz operatu szacunkowego sporządzonego przez W. K. na zlecenie pozwanego. Powyższe operaty nie stanowią opinii biegłych, a wyłącznie dokumenty prywatne w rozumieniu art. 245 k.p.c.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powodowie domagali się ustalenia, że opłata roczna z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości położonej przy ul. (...) w W. jest nieuzasadniona w wysokości wskazanej w wypowiedzeniu, wobec przyjęcia zawyżonej wartości nieruchomości przez pozwanego oraz zmiany stawki procentowej opłaty za użytkowanie wieczyste na 3%, począwszy od 1 stycznia 2018 r.

Należy wskazać, że zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem, dopuszczalne jest, aby jedno postępowanie dotyczyło zarówno aktualizacji opłaty rocznej oraz zmiany stawki procentowej. Odnosi się to zarówno do sytuacji, w której właściciel nieruchomości dokona wypowiedzenia opłaty oraz stawki procentowej w jednym piśmie (tak m.in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 24 października 2018 r., sygn. akt VI ACa 605/17, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 19 lipca 2016 r., sygn. akt VI ACa 437/15, L.), jak i sytuacji gdy użytkownik wieczysty w postępowaniu przed samorządowym kolegium odwoławczym zakwestionował jedynie podwyższenie opłaty rocznej, choć aktualizacja dotyczyła także podwyższenia stawki procentowej i zakwestionował on stawkę procentową dopiero na etapie postępowania sądowego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2011 r., sygn. akt IV CSK 427/10, L.).

Jednakże trzeba także zwrócić uwagę, na co wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 6 grudnia 2007 r., sygn. akt IV CSK 326/07, iż jeżeli postępowanie dotyczy aktualizacji opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste tylko ze względu na zmianę wartości nieruchomości, to na etapie postępowania sądowego niedopuszczalne jest rozszerzenie żądania i objęcie tym postępowaniem także zmiany stawki procentowej. Dotyczy to jednak sytuacji, w której postępowanie zostało zapoczątkowane jedynie przez wypowiedzenie przez właściciela nieruchomości wysokości opłaty rocznej. Sąd Najwyższy podkreślił, że jednoczesne rozpoznawanie aktualizacji opłaty rocznej z przyczyny zmiany obu czynników (stawki opłaty oraz stawki procentowej) kształtujących opłatę jest możliwe, m.in. gdy od początku postępowanie aktualizacyjne ich dotyczy.

Wymiar opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste określają zatem dwa czynniki: cena nieruchomości, ustalana według zasad z art. 67 u.g.n. i stawka procentowa, której wysokość ustawodawca zróżnicował odpowiednio do określonego w umowie celu, na jaki nieruchomość została oddana. W trakcie trwania umowy użytkowania wieczystego mogą ulec zmianie oba te czynniki kształtujące wymiar opłaty rocznej i wówczas każda ze stron ma prawo zainicjować postępowanie zmierzające do aktualizacji wysokości tej opłaty. Możliwość wypowiedzenia wysokości stawki procentowej wynika z art. 73 ust. 2 u.g.n., ale samo wypowiedzenie następuje w trybie przewidzianym w art. 78-81 u.g.n.

Zgodnie z art. 81 ust. 1 u.g.n. w przypadku odmowy aktualizacji opłaty rocznej użytkownik wieczysty może, w terminie 30 dni od dnia otrzymania odmowy, skierować sprawę do kolegium. Zgodnie zaś z art. 78 ust. 2 u.g.n. użytkownik wieczysty może,

w terminie 30 dni od dnia otrzymania wypowiedzenia, złożyć do właściwego ze względu na miejsce położenia nieruchomości, kolegium, wniosek o ustalenie, że aktualizacja opłaty rocznej jest nieuzasadniona albo jest uzasadniona w innej wysokości.

W niniejszej sprawie bezsporne jest, iż pozwany w drodze jednego pisma dokonał wypowiedzenia zarówno stawki procentowej opłaty rocznej i dotychczasowej opłaty rocznej

z tytułu użytkowania wieczystego (k. 26-26v). Wobec powyższego, zachowując ustawowe terminy, powodowie skierowali wniosek do kolegium, obejmujący swoją treścią żądanie ustalenia, iż nowa opłata roczna z tytułu użytkowania wieczystego jest nieuzasadniona bądź jest uzasadniona w niższej wysokości. Ponadto zaznaczyć należy, iż brak dokładnego sformułowania przez powodów stanowiska na etapie postępowania administracyjnego, iż kwestionują oni nową zaproponowaną stawkę procentową, nie wyłączało możliwości kwestionowania zasadności podwyższenia tej stawki na etapie niniejszego postępowania (patrz: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2011 r., sygn. akt IV CSK 427/10, L.). Tym samym, skoro dopuszczalne jest wypowiedzenie w jednym piśmie zarówno stawki opłaty, jak i stawki procentowej, a następnie prowadzenia w tym zakresie jednego postępowania sądowego na skutek wniesienia sprzeciwu od orzeczenia kolegium, brak jest podstaw do uznania, że wypowiedzenie dokonane przez pozwanego było bezskuteczne.

Wobec powyższego, brak było przeszkód do rozpoznania obu żądań powoda w jednym postępowaniu.

W pierwszej kolejności Sąd Rejonowy rozpatrzył żądanie strony powodowej w przedmiocie aktualizacji stawki procentowej opłaty rocznej z tytułu udziału w użytkowaniu wieczystym nieruchomości położonej w W. przy ul. (...), stanowiącej działkę nr (...) o powierzchni 1.036 m², z obrębem (...).1-11-14, który to udział związany był z udziałem w odrębnej własności lokalu garażowego w zakresie miejsca postojowego.

Postępowanie w tym zakresie podlegało umorzeniu, a podstawę prawną umorzenia stanowił art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 2019 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe w prawo własności tych gruntów (Dz. U. z 2019 r. poz. 270)

Według tego przepisu z dniem wejścia w życie powyższej ustawy, tj. z dniem 13 lutego 2019 r., umarza się postępowania w sprawach ustalenia lub aktualizacji stawek procentowych opłat, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, tj. postępowania w sprawach aktualizacji opłat rocznych z tytułu użytkowania wieczystego oraz aktualizacji lub ustalenia stawek procentowych tych opłat, wszczęte i niezakończone przed dniem przekształcenia, jeżeli dotyczą nieruchomości, o których mowa w art. 72 ust. 3 pkt 3b ustawy zmienianej w art. 1, tj. nieruchomości gruntowych, na których położone są garaże lub stanowiska postojowe niewykorzystywane do prowadzenia działalności gospodarczej albo nieruchomości przeznaczone na te cele. Postępowanie w sprawie niniejszej zostało wszczęte z wniosku wniesionego 4 grudnia 2017 r. (k. 24-25) na skutek wypowiedzenia stawki procentowej opłaty rocznej z tytułu udziału w użytkowaniu wieczystym dokonanego 8 listopada 2017 r.

Postępowanie to niewątpliwie kwalifikowało się więc jako postępowanie wszczęte i niezakończone przed dniem przekształcenia, tj. przed dniem 1 stycznia 2019 r., mające za przedmiot aktualizację stawki procentowej opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego.

Z kolei nieruchomość położona w W. przy ul. (...), stanowiąca działkę nr (...) o powierzchni 1.036 m², z obrębem (...).1-11-14, w której udział powodów związany był z udziałem w odrębnej własności lokalu garażowego w zakresie miejsca postojowego, niewątpliwie kwalifikowała się jako nieruchomość gruntowa, na której położone są garaże lub stanowiska postojowe niewykorzystywane do prowadzenia działalności gospodarczej.

Poza sporem pozostawała bowiem okoliczność podana we wniosku i niekwestionowana przez pozwanego, że wskazana nieruchomość pozostaje zabudowana budynkiem mieszkalnym, a korzystanie przez powodów z lokalu garażowego w zakresie miejsca postojowego pozostaje funkcjonalnie związane z zamieszkiwaniem w lokalu mieszkalnym usytuowanym w tym budynku.

Nie zachodziły przeszkody do przyjęcia, że przepis art. 3 ust. 2 wspomnianej ustawy z dnia 31 stycznia 2019 r. dotyczy także postępowania mającego za przedmiot aktualizację stawki procentowej od dnia 1 stycznia 2018 r.

Wynika to jednoznacznie z brzmienia i celu tego przepisu, który dotyczyć ma postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem przekształcenia, tj. przed dniem 1 stycznia 2019 r., niezależnie od tego, od kiedy dane postępowanie zostało wszczęte.

Wprawdzie uniemożliwia to uwzględnienie żądania aktualizacji stawki procentowej za okres poprzedzający wejście w życie wspomnianej ustawy, niemniej okazuje się to dopuszczalne w myśl art. 3 Kodeksu cywilnego, według którego ustawa może mieć moc wsteczną, jeśli wynika to z jej brzmienia lub celu.

Do przyjęcia wniosku przeciwnego nie uprawniał art. 3 ust. 3 wspomnianej ustawy

z dnia 31 stycznia 2019 r., według którego jeżeli w dniu wejścia w życie tej ustawy, tj. w dniu 13 lutego 2019 r., obowiązywała stawka procentowa opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego niezgodna z art. 72 ust. 3 pkt 3b ustawy zmienianej w art. 1, tj. stawka inna niż 1%, właściwy organ, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy, ustala tę stawkę zgodnie z tym przepisem, a o wysokości nowej stawki procentowej opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego obowiązującej od 2019 r. właściwy organ powiadamia użytkownika wieczystego na piśmie.

Przepis ten nie dotyczy bowiem przypadków, w których w dniu wejścia w życie tej ustawy, tj. w dniu 13 lutego 2019 r., postępowanie mające za przedmiot aktualizację stawki procentowej opłaty rocznej pozostawało wszczęte i niezakończone.

Z powyższych względów Sąd Rejonowy orzekł jak w pkt. 1 wyroku.

Dla ustalenia wymiaru opłaty rocznej, według zasad z art. 67 u.g.n., konieczne jest ustalenie ceny nieruchomości. Zgodnie z art. 77 ust. 3 u.g.n., wartość nieruchomości gruntowej dla potrzeb opłat z tytułu użytkowania wieczystego ustala się na podstawie wartości nieruchomości określonej przez rzeczoznawcę majątkowego.

W związku z tym, że zgodnie z brzmieniem art. 78 ust. 3 zd. 2 u.g.n. oraz art. 81 ust. 2 u.g.n. to na pozwanym spoczywał ciężar wykazania zasadności dokonania aktualizacji opłaty rocznej, Sąd na jego wniosek przeprowadził dowód z opinii biegłego z zakresu szacowania wartości nieruchomości celem ustalenia wartości gruntu oddanego w użytkowanie wieczyste - na dzień 31 grudnia 2017 r., tj. na dzień dokonania aktualizacji zgodnie z dyspozycją art. 77 ust. 1 u.g.n. Sąd dopuścił dowód w postaci opinii biegłego sądowego M. J., która ustaliła wartość nieruchomości na kwotę 1.227.500 zł

W oparciu o powyższe ustalenie należy wskazać, że opłata roczna z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej położonej przy ul. (...)

w W., stanowiącej działkę ewidencyjną nr (...) w obrębie ewidencyjnym (...)1-1-11-14 o powierzchni 1.036 m², winna wynieść ostatecznie od dnia 1 stycznia 2018 r. kwotę 167,21 zł, co wynika z następującego wyliczenia 1.036 m² x 1.185 zł/m² x (1/10) x (...) x 1% = 167,21 zł

Na tej podstawie Sąd orzekł jak w punkcie 2. wyroku, przy czym powództwo w pozostałym zakresie podlegało oddaleniu (pkt 3 orzeczenia).

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu (pkt 4. postanowienia) w zakresie żądania dotyczącego aktualizacji stawki procentowej opłaty związanej z użytkowaniem wieczystym nieruchomości znajduje oparcie w przepisie art. 100 k.p.c. Skoro bowiem żądania żadnej ze stron nie zostały w tym przedmiocie uwzględnione, nie można stwierdzić, że którakolwiek ze stron przegrała lub wygrała proces. Umorzenie postępowania było wymuszone na mocy art. 3 ust. 2 ww. ustawy z dnia 31 stycznia 2019 r. i niezależne od woli stron. Dlatego Sąd zniósł pomiędzy stronami wzajemnie koszty procesu.

W pkt. 5 wyroku Sąd Rejonowy orzekł na podstawie przepisu art. 102 k.p.c. odstępując od obciążania powódek kosztami procesu. W ocenie Sądu Rejonowego, szczególnie sytuacja osobista pozwanej H. O. działającej w procesie także

w imieniu i na rzecz powódki M. W., czyli jej wiek i sytuacja materialna, stanowiły łącznie wystarczającą podstawę do nieobciążenia jej kosztami procesu w części, mając na uwadze jednocześnie, iż przeciwnik procesowy powódki jest stroną organizacyjnie i finansowo znacznie silniejszą (pkt 5. wyroku).

Do rozliczenia pozostał jeszcze wydatek poniesiony tymczasowo przez Skarb Państwa za sporządzoną przez biegłego sądowego opinię w kwocie łącznej 2.637,28 zł. Należy bowiem zaznaczyć, iż wynagrodzenie biegłego zostało pokryte w tej części z sum budżetowych Skarbu Państwa (k. 137, k. 145). Wydatek ten podlegał rozliczeniu stosownie do zasad rządzących rozkładem kosztów procesu (art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy

z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 102 k.p.c.).

Biorąc pod uwagę, iż koszt wynagrodzenia biegłego sądowego w łącznej kwocie 2.023,32 zł, przypadający na pozwanego (84% z 3.837,28 zł, pomniejszony o uiszczoną zaliczkę 1.200 zł), który przegrał proces w 84% został pokryty tymczasowo ze środków Skarbu Państwa, Sąd mając na względzie zasady obowiązujące przy zwrocie kosztów nakazał pobrać od pozwanego wskazaną kwotę na rzecz Skarbu Państwa tytułem wydatków poniesionych tymczasowo (pkt. 6 wyroku).

Z tych względów Sąd orzekł jak w sentencji.

Sygn. akt I C 4460/19

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego – bez pouczenia.

W., 21 kwietnia 2022 roku